

613

Kouντουβεργία

φ. 325v

/ Φ 353

'Εβγαλμένο ἀπὸ Μανώλη

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1686/ ἐν μηνὶ Μαρτίου 21/ εἰς
 τὸ σπίτιν [κάμοῦ τοῦ ὑ] / πογράφοντος νοταρίου ἐδῶ παρὼν ὁ πανευλαβέστατος
 παπᾶ κύριο Πέτρος Κυνη[γὸς σκε] / υἱοφύλακ Ναζίας καὶ ὁ κύριος Μανώλης υἱὸς Γεωρ-
 γίου Τζουνοπούλας οἱ ὄποιοι πέφτουν εἰσὲ / συνίβασιν κουντουβερνίας παντοτινῆς
 ἥγουν ὁ ἄνωθεν εἰρημένος παπᾶ κύριο / Πέτρος λέγειν τὸ πῶς νὰ ἔχῃν καὶ νὰ τοῦ
 εὑρίσκεται ἀπὸ μέρος τῆς πρεσβυτέρας του / τῆς κεράπαπαδιᾶς ἐνα κοιμάτιν
 περιβόλι εἰς τὴν τοποθεσία τῆς Ποταμιᾶς / σύνμπλιο τοῦ σινιόρ Νικολετάκη Σουμ-
 μαρούπα καὶ τῆς Κουμούνας Στράτας καὶ τοῦ ποταμοῦ / τὸ ὄποιον ἔχειν μέσαν
 δύο ἐλιές καὶ τρία συκιδάκια καὶ δύτῳ ρουδιές μικρὲς / μεγάλες καὶ ἔχειν καὶ τὸ
 νερόν του νὰ ποτίζεται κάθεν τρίτην τὸ λεγόμενον εἰρημένον / περιβόλιον ἀπὸ τὴν
 σήμερον ὁ ἄνωθεν ἀφέντης ὁ παπᾶς τὸ δίνει καὶ παραδίνει / τον ἀπὸ τὴν σήμερον
 τοῦ ἄνω εἰρημένου κύριο Μανώλη ο διὰ μισάρικον παντοτι / νὸ γωρίς καμμίας λογῆς
 πληρωμὴν μὲ τὶς μόδους καὶ κοντεντζιόνες τὶς κάτωθεν / γεγραμμένους ἥγου τοῦ
 τὸ δίνει νὰ εἶναι κρατημένος ὁ αὐτὸς κοπιαστῆς ὁ κύριο Μα / νώλης νὰ δουλεύῃν καὶ
 νὰ καλλιεργῇ τὸ αὐτὸν πρᾶμα εἰς τὴν ὥραν του καὶ ἀκόμη νὰ / τὸ φυτολογήσην ἀπὸ
 πᾶσαν λογῆς δέντρα ὄποιν νᾶναι τῆς χρείας εἰς διορία / χρόνους τρεῖς νὰ βρεθῆν
 φυτευμένον ὡς προμετάρειν καὶ ἀκόμη νὰ εἶναι ὁ αὐτὸς Μα / νώλης κρατημένος νὰ
 κάμη καὶ ἔνα σπίτιν μέσαν εἰς τὸ αὐτὸν πρᾶμα εἰς τὸν ἄνωθεν / διορισμένον καιρὸν
 καὶ εἰς τὴν νιτράδαν ὄποιν ἥθελε κάμη τὸ αὐτὸν πρᾶμα μέσαν / ἥγου τὰ δέντρα νὰ
 μοιράζουνται ἀπὸ δύο καὶ ἔνα ἥγου νὰ παίρνη ἀφέντης ὁ παπᾶς δύο / καὶ ὁ κοπια-
 στῆς ἔνα καὶ ἀπὸ τῆς γῆς τὸν καρπὸν νὰ τὸν ἐμοιράζουν εἰς τὴν μέσην τος / ἵσια
 πρὸς ἵσια καὶ νᾶναι κρατημένος ὁ κοπιαστῆς νὰ φέρνη τὴν μπάρτεν τοῦ ἀφέν / τη
 τοῦ παπᾶ εἰς τὸ σπίτιν του μὲ ἐδικές τουν δέξιδες ὁ κοπιαστῆς καὶ τὰ ἑξῆς καὶ ἐρ-
 γόμε / νος ὁ καιρὸς ὄποιν νὰ ἐμποῦσιν τὰ δέντρα ὄποιν θέλει φυτέψην ὁ ἄνωθεν Μα-
 / νώλης εἰς τὸ ἄνωθεν περιβόλι εἰς τὸν καρπὸν νὰ μοιράζεται ἡ νιτράδαν τος τό / σου
 τῷ νέων δέντρων ὡσὰν καὶ τῶν παλιῶ δέντρων εἰς τὴν μέσην τος νὰ παίρνη πᾶσαν /
 εἰς τὸν ἐμισὸν καρπὸν καὶ νὰ τὸν ἐφέρνου καὶ αὐτὸν εἰς τὸ σπίτιν τοῦ ἀφέντη παπᾶ
 ὡς / ἄνωθεν καὶ τὰ ἑξῆς καὶ ἀν ἵσως καὶ ὁ ἄνωθεν Μανώλης δὲν ἥθελε κάμη ὡς
 προμετάρει νὰ φυ / τέψην καὶ νὰ ἀνεστήσην εἰς τοὺς ἄνωθεν τρεῖς χρόνους νὰ πριβά-
 ρεται ἀπὸ τὸ αὐτὸν πρᾶμα / βάνοντας καὶ ἀνηλογία ὄποιο | ἥθελε ἔβγειν ἀπὸ τοὺς Νον

άνωθεν πάτους νὰ πληρώνῃ κοντά / να τῆς ἀφεντίας ρεάλια δέκα ἥτοιν δέκα και
πάλι κάνοντάς του ώς άνωθεν νὰ τόχου / και νὰ τὸ κρατοῦ παίδια παιδιῶν τος και
τὰ ἔξης εἰς μαρτυρίας τῶν κάτωθεν.

- / — παπᾶ Πέτρος Κυνηγὸς στέργω και βεβαιώνω ώς άνωθε —
- / — Μανώλης τοῦ Γεώργη Τζινόπουλο στέργει και βεβαιώνει ώς άνωθε και διὰ
νὰ μὴ / νὰ ξεύρη ἔγραψα ἐγὼ Ἀρντίζαος Ντζανέτος διὰ λόγου του και μαρτυρῶ —
- / — Βασίλης Πεκαλένος μάρτυρας
- / — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

614

* Αγοραπωλησία

φ. 326^r

/ Φ 354

/ [+ Εἰς δόξαν τ]οῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1686/ἐν μηνὶ Μαρτίου 21/
εἰς τὸ σπίτιν κάμοῦ τοῦ / [ύπογρά]φοντος νοταρίου ἐνεφανίστην ὁ μισέρ Λιανὸς
Βάβουλας λέγοντας πώς τὸν τόπον τοῦ / [ ]ζε ὅπου εἶχεν ἀγορὰ ἀπὸ τὴν μποτὲ
κερὰ Ἐλένη Κορφιατοπούλα εἰς τὸ μέρος τοῦ / γιαλοῦ κατάγνανταν τοῦ λιμιώνα
μας και σύνυμπλιος τοῦ μισέρ Θεοφυλάκτου Διασίντην τῶν / σπιτίων ἀπὸ τῆς ἀρ-
χόντισσάς του και τοῦ μισέρ Δράκου Σιγάλας ἀπὸ τῆς συνβίας του και κερὰ Μαρ-
κέ / ττας Γοζαδίνας ἀπὸ τὴν σήμερον τὸν αὐτὸν σπιτότονπο καθὼς εύρισκεται ἔτζι
γκαλασμέ / νος και ἔρημος μόνον ὁ τόπος τὸν ἐδώνει ἀπὸ τὴν σήμερον και πουλεῖ
τονε τοῦ άνωθεν ἀφέντη / Θεοφυλάκτου Διασίντην τοῦ κολληταράνου ο διὰ ρεάλια
τέσσεραν ἥτοιν νούμερο 4/ καθὼς / ἐσυνφωνήσασιν ἀναμετάξυν τος τὰ ὅποια τέσ-
σερα ρεάλια καθομολογῆ ὁ ρηθεὶς / μισέρ Λιανὸς πώς τὰ ἔλαβεν και ἐπερίλαβέν ταν
ἀπὸ τὸν άνωθεν ἀγοραστὴν και κράζεται / πληρωμένος και ξεπληρωμένος ώς ἔνα
νᾶσπρον παραδίδοντάς του τονε νὰ τὸν ἐ / κτίσην και νὰ τὸν ἐκάμη ώς θέλει και βού-
λεται ώς πρᾶμα δικόν του και ἀγοράν του και διὰ κανέ / ναν καιρὸν ὅποιν νὰ ἥθελε εύρε-
θην τινὰς νὰ δώσην πείραξιν ἢ νὰ γυρέψῃν δικαι / ώματαν διὰ τὸν αὐτὸν σπιτότοπον
διμπλιγάρεταις ὁ αὐτὸς πουλητὴς και τὰ καλάν του ὁ / θεν και ὃν εύρισκουνται νὰ
μαντινιέρην και νὰ ντεφεντέρην εἰς πᾶσαν ἐνάντι/ο / κληρονομικῶς / και τὰ ἔξης
τὴν ὅποια γραφὴν ἔστειλε ὁ άνωθεν ἀφέντης / Διασίτης τὸν μισέρ Ἀρ / τέζιον Τζα-
νέτον νὰ τὴν κάμη ἐπειδὴν και νὰ εύρισκεται ἐκεῖνος ἀγαμνὸς εἰς τὸν / στρῶμα
ὅθεν ὁ αὐτὸς μισέρ Λιανὸς ἔμεινε κοντέντος και ἀνεπαμένος βάζειν / και ἀνηλογία